

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шпак. 143.922.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місяць 4-50 зол.
Чвертьріччя 15-00 „
Півріччя 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Швейцарії 7-50 зол.
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
чії 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бе-
гарії 7-50 зол., Аустрії 7-50 зол.
Збірка адрес 1 зол.

Телеф. Редації 29-41.
Друкарні: 29-25.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Тутка

Fortvitan

це найвищий гатунок!!
Остерігаємо перед поганими виробами!!

Українська делегація у прем'єра.

З Варшави доставлено такий комунікат у до-
повідненні до вторгання короткої вістки ПАТА:
Дня 5. ц. м. прем'єр Коаловський прийняв на
літньо-півторагодинній аудієнції делегацію 4
українських партій: УНДО (д-р Дмитро Левиць-
кий), УСРП (д-р Іван Макух), УСДП (редактор
Іван Кавоніця) і католицької організації УНО

(д-р Осип Назарук) у справі заповідженого тери-
торіального й річового обмеження круга діяль-
ності Ревізіяного Союзу Українських Коопера-
тивів. В аудієнції взяв участь також референт цієї
справи пос. О. Луцький. По представленні спра-
ви делегацією, прем'єр відповів, що перед оста-
точним вирішенням справу розгляне ще раз.

Еспанський уряд перед парламентом.

Арештували французького журналіста.

МАДРИД, 6. 11. ПАТ. У зв'язку зі скликан-
ням кортезів поліція наказала в цілому місті за-
ощережності. Доступ до будинку кортезів
був закритий кордоном війська в повному оз-
броєнні. Всіх, що входили до парламенту, під-
ляжало строгій ревізії.

Під час засідання міністр справедливості зго-
ломив проєкт закону, що загострює кару за не-
законне воєнне зброї. Прем. Леру зазначив у
своєй промові, що звичай, неначе би він був рес-
публікою до фашистського режиму, є несправ-
дливим, і підкреслює, що доки виступе проєкт уряду,
яка бесіди про зміну конституції. Переходячи
до політичної ситуації в Каталонії й Астурії прем'єр зверну-
вся, що не розумів мотивів каталонських по-
літиків, бо його уряд завжди стояв в обороні ав-
томатичної Каталонії.

Під час дальшого засідання оголошено внесен-

ня на довіру урядові. Внесення боронив провід-
ник правих Хіль Роблес, гостро атакуючи соці-
ялістів як винуватців революційного руху. Со-
ціялісти й ліві лівих партій не взяли учас-
ти в засіданні, протестуючи проти введення пре-
сової цензури, а зокрема цензури парламентар-
них звітів.

МАДРИД, 6. 11. ПАТ. У дальшій частині за-
сідання кортезів прийшло до нових експози-
цій після промови провідника правих Хіль Роб-
леса, тому засідання відложили до сьогодні. На
сьогоднішньому засіданні міністр війни аясував
проєкт закону в справі створення амоторизованої
дивізії, яка могла б скоро інтервенувати на ви-
падок заворушень. На засіданні арештували в
пресовій ложі спеціального кореспондента фран-
цузького часопису „Левр“ ред. Сімона Террі.

Присуди на еспанських повстанців.

МАДРИД, 6. 11. ПАТ. Президент еспанської
республіки затвердив два смертні присуди, ви-
дані на повстанців. Інші 21 смертних присудів

замінено в дорозі ласки на тяжкі досмертні ро-
боти.

День жалоби в Німеччині.

БЕРЛІН, 6. 11. ПАТ. „Фелькішер Beobachter“
оголошує розпорядок міністра Геса, що день 9.

листопада має бути в цілій Німеччині днем жа-
лоби націонал-соціалістичної партії.

Криваві виборчі заворушення.

ЛОНДОН, 6. 11. ПАТ. З Пенсильванії повідом-
ляють, що у зв'язку з виборами прийшло до по-
жарних заворушень у містечку Каллагрес. Були
палки міста перетягані похід демократів, що мави-
фестували в користь Руавелита. Нараз з дому, де

мешкав республіканський провідник, впали
стріли зі скорострілу. Наріз хотів адемолювати
лім і висадити динамітом. У бою, який випав за-
си, було 3 убитих і 8 ранених.

Слідство в справі марсельського вбивства.

ПАРИЖ, 6. 11. ПАТ. Слідчий суддя в Пари-
жі, який веде докошення в справі замаху на ко-
роля Олександра, перевів учора конфронтацію
привершеного Пюспілія зі свідками, спровожаю-
чими в Парижі, які без надуми пізнали в Пюспі-

лілі чоловіка, що перебував у Парижі в готелі
Регіна безпосередньо після замаху в Марсильї.

ВІДЕНЬ, 6. 11. ПАТ. Міністр справедливості
переказав властивому трибуналові домагання
французького уряду в справі видання Перчевича.

Хто вдержить порядок у Сарцині.

ЛОНДОН, 6. 11. ПАТ. Провідник опозиції
Ламберті звернувся сьогодні в палаті громад з
пропозицією до мін. Саймона в справі вдер-
жання порядку в Сарському басейні. Це нале-
жить до адмін. комісії, яка має право покликати
війська, евакуйовані поза територію басейну в
наближеному євстації. Бритійські війська не
ходять тут у гру, а французькі війська покля-
ні тільки в крайньому випадку. Мін. Саймон
зазначив, що бачився сьогодні з німецьким амба-
сатором Гешом, який потвердив пресові вістки,
що німецькі урядові чиновники заборонили під-
няти відділам носити однострої в побити походи
в білизні 40 км. від Сарцині.

РИМ, 6. 11. ПАТ. Завтра передпол. під про-
водом бар. Альфонсіо обирається комітет трьох і
видасть для ради Ліги Народів рапорт у справі
платіситу в сарському басейні.

На думку тутешніх німецьких кол Німеччина
не залуєж предлаждати комітетові трьох ніяких
внесків ані пропозицій, бо не візьме на себе ві-
яних охоронних зобов'язань у відношенні до насе-
лення, що голосуватиме проти Німеччини. Такі
зобов'язання обмежили би суверенність німець-
кої держави на території Сарі, яка вернеться під-
ком певно до Німеччини.

ФУТРА

жіночі і чоловічі готові і до міри
по найнижчих фабричних цінах —
поручає

Фабрика футер „ХРОМ“.
Львів, Руска ч. 20, Телефон 71-83.
Городецька ч. 97. 53-29.

Довгі, темні, осіжні ночі,

це найкращі жинва для вломників, — тому
обезпечіть від крадіж-влому своє майно в

Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“

у Львові, вул. Руска ч. 20.

Фабрика хемічних виробів

О. Левицька і С-ка

У ЛЬВОВІ, вул. КОРДЕЦЬКОГО ч. 51.

Телефон 60-04. ПКО. 503-881

поручає в ласні вироби найкращої якості

Пасту до взуття „Елегант“ терпентин.

Пасту до взуття „Елегант“ воскову

Пасту до підлоги „Французька маса“

Віск комбінований до підлоги

Васеліну до шкіри

Синку до білля

понадкову і коронову

Шварц до чобіт. — Віск шевський. — Смола шевську.

За скріплення сокільської організації.

Доповнюймо сокільські ряди і завершім велике
діло викупу Українського Городу!

Жалюгідний інцидент на ІІІ. кравовому со-
кільському з'їзді — за нами! Його гострі,
різкі риси, що в перший мент арізувалися над-
то глибоко й надто болуче у свідомість, у по-
чуття гідності й чести кожного правдивого
громадянина українця, — починають поволі
притулюватися і затиратися. Починають ста-
вати... спомином. На це зложилися ще й інші
обставини. Надзвичайні Заг. Збори Сокола-
Батька з 14. Х., скликані у справі того інциде-
нту, виявили зовсім недвозначно, що вилім, що
його спричинив гурт невідповідальних оди-
ниць, був лиш явищем коротким, перехідним;
тому не всім був захитати здорових основ со-
кільської організації. Вони лишилися невару-
шені. Найкращим висловом цього був майже
одноголосний осуд інциденту й ухвалення по-
вного довіря Старшині С.-Б. Три голоси проти
132, які осудили бунт — це надто вимовні чи-
сла, які не потребують ближчих коментарів.

Заг. Збори С.-Б. осудили грубий вилім у
дисципліні тої організації й доручили Старшині
покарати винних. З рядів українського сокіль-
ства, як читачі „Діла“ вже знають, усунено тих,
що згнібдали своїм учинком, чи одобрюванням
некарності — основи сокільської ідеології
Цим і закінчилися формальна сторінка того
сумного інциденту.

Означе кожний мабуть здає собі справу,
що це було тільки частинним, половинним зо-
лагодженням справи.

Перед українським сокільством стоїть
рубом питання скріплення й оздоровлення ор-
ганізаційних основ. На місце тих, що усунені
зі сокільських рядів — мусять прийти нові,
злісствителі, свідомі своєї громадянської
гідності одилиці. Вони повинні не тільки чи-
сельно збільшити сокільські ряди, але й оздо-
ровити їх морально. Широкі круги нашого здо-
рово думаючого громадянства мусять собі
освідомити, що не час бути тільки йменем гла-

дачами й судьями „здалека“, а деструктивний крамолі й завданому невідповідальним гуртом ударові треба кинути різкий визов і дати гідну відповідь конструктивну!

Хто тільки співчуває здоровій соціалістській ідеї, хто тільки має почуття національної дисципліни, нехай стає в соціалістські ряди! Глядачем і суддею бути — безперечно вигідніше, та гідним, чесним, дисциплінованим і прикладним рядовиком — почесніше!

Друга відповідь, гідна свідомого й відповідального громадянства — це завершення, а принаймні підсилення акції викупу Українського Городу. Двадцять чотири роки мозольних зусиль Сокола-Батка за здобуття й закріплення такої важкої для нації позиції — не увінчані ще й досі остаточним успіхом. Викуплено вже 12.429 м², лишається ще остаточно сплатити задаткованих 9.772 м² і викупити дальших

12.948 м². Ще трохи зусиль, ще трохи напруги й велике діло буде закінчене!

Хто може не відчувати значіння Українського Городу у Львові?

Український Город — це підстава можливості виживу й перегляду наших дисциплінованих сил, всенародньої спільноти, організованості й життєздатності!

Український Город — це кузня здоров'я нашого молодого покоління і джерело нових сил та ідей!

Український Город — це не загін бездушної загороженої землі, а сильна, жива ідея сучасного й майбутнього покоління!

Це мусимо собі ясно усвідомити та участю в соціалістських рядах і хочби й дрібними жертвами причинитись до скріплення дисциплінованих лав нації та до завершення великого діла: остаточного викупу Українського Городу!

З польської поезії.

Гетьманська дискусія в „Бюлетині“.

Своєрідну і — на жаль — нездорову сенсацію викликав варшавський „Бюлетин Польско-Український“, помістивши у 39. числі з 30. вересня п. р. статтю п. н. „Польсько-українські відносини сьогодні і завтра“. Про анонімового автора цієї статті знаємо тільки те, що це „українець-емігрант, колишній старшина Української Галицької Армії“. Сама стаття присвячена — апології б. гетьмана Павла Скоропадського, як того мужа Провидіння, що єдино зможе відбудувати українську державність над Дніпром — у тісному союзі з Польщею та в боротьбі з Москвищиною.

Крім того, як бачимо дійсно сенсаційної головної тези, проголошувала згадана стаття ще стільки рідко вистрічених тверджень, що справді дотеперішні читачі „Бюлетину“ могли широко відкрити очі. І так автор заявляє там, що „колишні старшини У. Г. А. не беруть і не брали участі в партійній політиці наших партій у Польщі“, при чому він лає всі існуючі українські партії і групи, амшуючи до купи і ставлячи на одну дошку УНДО, Сельроб, комуністів і ОУН. Всі ті політичні партії робить відповідальними за нинішній стан польсько-українських відносин.

„Це не значить, що у Польщі бачимо сьогодні приятеля, але значить, що ми хотіли би бачити його в будучині, бо супроти поляків маємо деякі вимоги і маємо надію, що те, що називаємо здоровим розумом, подиктує полякам іншу політику, як нинішня...“

Отож автор доводить, що єдина поляків і українців спільний ворог москаль і що польсько-українські розбіжності є в інтересі москалів. „Такі погляди може впоїти в нас, українців, лише уряд сильної руки“, — уряд уже український, після перемоги над Москвищиною. І ось єдиним можливим таким урядом вважає автор владу, що походила від ділчичного голови держави, а тим ділчичним головою може бути лише Павло Скоропадський. До стіп цього останнього висипує автор цілий мішок пенів та впевняє, що не погляди „більшості колишніх старшин У. Г. А.“ існують лише „дуже нечисленні виїмки“, які тих поглядів не мають. „І то лише серед людей, які переживали російську революцію, заражених тою хворобою“. Автор сподіється теж знайти „вірного помічника у численних рядах польської еміграції з України, яку позбавив маєтку і вигнав з рідних домів наш спільний ворог-нападник“.

Друкуючи ту статтю, Редакція „Б. П.-У.“ застеріглася, що має „цілком інший погляд на есентуальну роль б. гетьмана п. П. Скоропадського в будучині“, як також „висловлює сум-

Новий Самоуправний Закон

(Друге справлене і доповнене видання)

Ціна тільки в зол. 0-80
(з поштовою пересилкою 0-95 зол.).

Хто надішле належність силлядкою П. К. О. 5/4 (або інше) негайно вишле книжечку Адміністрації „Д. л. а.“. — Львів, Ринок ч. 10.

нів, чи більшість старшин УГА погоджуються з цією справою з автором“.

Всеж, не вважаючи на ту примітку, сам факт появи такої статті на сторінках польського пресового органу, що звелічує Прометейську ідею, попликується на імя Т. Голува і (завершеною) однією статтею Дмитра Дорошенка) містить статтю чільних діячів, аргументовану біля єдиного центру УНР. — Факт появи тої статті впливав велике здивування. На цю тему з'ясувалося чимало суджень, які видно діяли до появи в Редакції „Б. П.-У.“. Во ось у 43. числі з 28. жовтня п. р. появилася там ціла стаття „До Редакції“, в якій Редакція стверджує, що з'ясована вище стаття „викликала в деяких українських колах численні коментарі, які йдуть у напрямку добування у факти появи тої статті і в її змісті — глибокої, серпанком закритої історії, що має за собою давньовісний політичний історичний у сфері польсько-українських відносин. Редакція „Бюлетину“ називає ці погляди „тенетичними до макіявелізму“, та висловлює, що помістивши статтю „колишнього старшини УГА“, мала на увазі позитивні її моменти, а саме признавала у тій статті „сучасного українського, рішуче протиросійського світогляду, що нічого спільного не має з ідеологією центру гетьманського руху“. Одвочасно Редакція „Бюлетину“ заявляє, що солідаризується з поглядами на минуле і будучу роль б. гетьмана П. Скоропадського, висловленими у статті, яку надіслав Редакції Іван Кедрин.

Та стаття І. Кедрина п. н. „Чи галицькі українці є монархістами?“ появилася одвочасно, зараз під заголовком заголовку Редакції „Бюлетину“, себто у 43. числі з 28. жовтня. Стаття настільки обширна, що просто з технічних причин не можливо тут її реферувати.

Станіслав Стемпкович Магазин і робітня футер

Львів, пл. Капітуланська 1.
Телефон 45-92.

поручає на міру футра жіночі, мужські і дитячі. — Всілякі направи. — Ціни значно знижені. 1/102 1-10

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З 8. ЛИСТОПАДА 1934.

Д-Р ЄВГЕН ОЛЕСНИЦЬКИЙ.

18

СТОРИНКИ З МОГО ЖИТТЯ.

Х. МОЯ НАУКА І ПОСТУПИ В ГІМНАЗІЇ.

Я прийшов до першої класи гімназійної як незнаний нікому школяр зі школи в Тереволі, яку у відношенні до Тернополя вважали глухим кутом і ніхто на мене не звертав уваги. На перший план висувалися ученики з тернопільської школи, всякі панічки, що мали тут родичів вищими урядовцями та багатими купцями і були добре знайомі вчителям. Ті ученики мали очевидно тут першенство. Їх посадили в ближчих лавках та звертали на них особливу увагу.

Я сидів спочатку в передостанній лавці і ніхто з учителів не зважав на мене та й довгий час не питав з ніякого предмету. З цього занедбання виритувало мене моє давнє замишування до географії. На стіні висіла карта з двома півкулями. Учитель географії, Габріель, пояснюючи нам ті дві півкулі, поставив запит, де поділявся північно-східний кінчик Азії, відтятий на одній півкулі. Він звертався до учеників у першій лавці і питав про це одного за одним та ніхто з них не зміг розв'язати цієї важкої проблеми. Тоді він звернувся до цілої класи із запитом, хто це знає. Для мене була це легка і проста справа, тому я неміло підніс руку. Моє зголошення прийняв учитель з недовірою. „Ty to wiesz? Nu, chodź!“ Я вийшов на середину і показав західний кінець Америки на другій півкулі. Відповідь та викла-

кала сенсацію й учитель став мені ставити дальші запити з географії, на які я відповідав дуже добре, проявляючи знання навіть таких річей, яких у школі не порушували. Наслідком цього він не лиш записав мені еміненцію, але й казав мені сидіти в першій лавці, що пізніше заапробував також господар класи, питаючи мене з латини, теж дуже вдоволений моїми відповідями.

Таким способом вплив я наверх і вже при класифікації першого курсу дістав я не лиш загальний відзначаючий ступінь, але й першу льокацію в класі. У дальших роках був я за всіма відзначаючим і мав від першої до третьої льокації, аж від четвертої класи до кінця затримав усе льокацію другу. Першу льокацію мав завсіди ученик жид, Мондшайн, незвичайно пильний і на льокацію дуже амбітний. Завдячував він П. головно тій обставині, що Копитчак давав мені гіршу ноту з релігії, як йому жидівський учитель релігії, що таким чином давав йому спротиву при інших рівних нотах здобувати наді мною перевагу. Тимто гр.-кат. катехит, який зрештою маніфестувався як великий антисеміт, у дійсності підтримував жидів проти свого відзначаючого ученика. Коли ми були в восьмій класі, хотіло нещастя, що Мондшайн занедужав на запалення легенів, а що взагалі був слабого здоров'я, не витримав тяжкої недуги і помер. По його смерті внаважував я знову на першу льокацію і таким способом закінчив нею гімназію так, як був розпочав.

Наука йшла мені незвичайно легко, в чому помагала мені сповна феноменальна пам'ять.

Я був усилю за триразовим прочитанням репродукувати напам'ять цілу сторону поезії і не само легко цілі великі уступи прози. Це показало мені скоро опанувати кожну річ. У яких класах мав я незвичайне замишування до історії, особливо завдяки знаменитим лекціям д-ра Людкевича. У вищих класах цікавився з великим запалом до науки математику й фізику і дійшов у тих предметах до чималих вправ та великого признання професора Дури. Менші спосібності проявляв я в науці мов, і з тих предметів діставав я при класифікації відзначаючі ноти. Взагалі ціла моя наука йшла правильним ходом, без найменшої прикрятості для мене, і з дуже великим задоволенням для моїх родичів, які моїми поступами незвичайно горділися. Всупереч значаєві наших священиків, що снів своїх заздалегідь уже стояв при тім, мій батько заздалегідь уже стояв при тім, що я мушу йти на світський факультет і найрадше стояв за віділом правничим, як я спочатку потягав більше за філософією, а саме за математикою і фізикою, в яких і в гімназії справді діяшов був до можливості до сконалоості.

Як доброго ученика вчасно вже брали на домашнього інструктора і розмірно за це платили. Почавши від шостої гімназійної класи мав я за науку одного ученика з нижчої класи у родичів його помешкання і ціле утримання і цим способом заощадив своїм родичам зовсім видатки на мене. Та ще корисніші уживання ждали мене з найближчим роком. Як і згадав, була тоді в Тернополі приватна єврейська гімназія, сполучена з комуністичною, де д-

Спеціальна продажня — Фланель на білці 0-65, сутелно 100, штруси і бархани за 6 зацін курки у **ВЛАДНОМУ БАЗАРІ** ГАНДЕЛЬМАН. — Львів, вулиця Соїмля ч. 12.

підкається вона самого факту появи статті, інсинуаційної б. гетьмана, у „Бюлетні“, визнаючи його особи з українською протиросійською політикою думкою, атак на краєві легальні політичні партії, історичних причин упадку Гетьманату. — Проти широко аналізує гелезу повстання моварієтських пастроїв у деяких галичан.

Але Редакція „Бюлетні П-У“ не обмежила до згаданого власного висноження на поміщені статті І. Кедрина. У тому самому таки числі „Бюлетні“, у рубриці „Варія“, вона помістила нову анонімний лист якогось гетьманця, в якому він у цілому підтримує попередню гетьманську статтю „б. старшини УГА“ та в основі перчить статті І. Кедрина! Автор того листа взагалі бачить серед українців нині лише дві течії: націоналістично-радикальну і гетьмансько-консервативну, перелікає навіть перейменування УНДО на УНКО („Українське Націоналістично-Консервативне Об'єднання“) (!!), та закінчує твердженням, що „п. гетьман є нині найповажнішим політичним чинником в Українському Народі“.

Ті голоси у „Бюлетні П-У“ найпідли собі вже своєрідний відгук в українській пресі. Гетьманська, пірніше важучи віддана п. Скоропадському преса страшенно зраділа „прихильністю“ „Бюлетні“ до гетьманського руху та з цією нахилулася на... І. Кедрина, що відважився проти-ставитися апології Павла Скоропадського та висетам на відповідальний краєвий провід. В останніх числах „Хліборобського Шляху“ та „Нової Зорі“ їх редактори лають І. Кедрина вузким стилем, присвячуючи велику більшість своїх довгих виводів не річевій полеміці на тему гетьманського руху і гонези гетьманофільських скіпатів, а — особі немілого їм українського публіциста.

Щодо самого „Бюлетні“, то — очевидно — це навіть річ публіцистичного обов'язку такого часопису інформувати своїх (вольських) читачів про всі сторінки й прояви українського життя, отже м. ін. і про гетьманську ідеологію та її прихильників. А проте поміщування тенденційних і наспіраць односторонніх статей чи листів, яких авторами є фанатичні звелічники одного (в даному випадку гетьманського) політичного напрямку, мусить робити враження пропаганди, якої те ослаблюють і редакційні примітки. Гадую теж, що поміщування в одному числі двох голосів, в яких один другому перечить, вводить в замі читача лише хаос та ставить у незручне становище і обох тих авторів і саму редакцію.

досі кількості учеників самої галицької аристократії і шляхти заграничної, головню з Волені і з російського Поділля. Та гімназія не мала права прилюдности: ученики кінчили там приватно сім гімназійних клас, а пізніше складали вступний іспит до восьмої і вже ходили до восьмої класу як публічні ученики та разом з публічними учениками складали матуру. Щоб улегшити їм вступний іспит до восьмої класу, приймали їм езугіти в сімей класі як інструкторів гімназійних учителів, високо плачених, які вже своїм становищем давали запоруку, що їх ученики зложать добре вступні іспити.

Так було і в році, коли я прийшов до сімей класу. Та зайшла трудність у тому, що наш професор математики й фізики Дура, про які предмети найбільше йшло, був справжнім Катюном і під ніякою умови не хотів приймати приватних годин. Коли езугіти дуже коло нього заходилися і напирали, вказав він на мене як на такого, що зуміє повести науку товсім за його методу і поручив мене горничо. Завдяки цьому звернулися езугіти до мене і я об'явив найперше в сімей класі у них науку математики і фізики, а коли всі елеви поздавали добре вступний іспит до восьмої класу, піднявся я учити їх в восьмій класі і приготував до матури. За це діставав я місячно 50 золотих ринських, суму, як на ті часи, для ученика невичайно високу. А що крім цього мав я за іншу корелістичну ціле утримання, то я був дійсно скінченим паном. При тім мав я ту користь, що приготувавши товаришів до матури, тимсамим я сам допитувався і дійсно був я в всіх

Закарпаття.

СВЯТО 28. ЖОВТНЯ В УЖГОРОДІ.

Як і в минулих роках, так і ц. р. відсвяткував Ужгород державне свято 28. жовтня величаво. В святі взяли участь також два міністри: д-р Іван Дерер і Каміль Крофта, а також румунський хор з Марм. Сигету „Астра“.

НАРАДА ФІЛІП „ПРОСВІТИ“ В МУКАЧЕВІ.

Дня 21. IX. ц. р. відбулися в Мукачеві наради філії Т-ва „Просвіта“. Народи скликала мукачівська філія в цілі обговорення актуальних справ „Просвіти“. За централю появилися на нарадах директор о. А. Волошин, директор о. В. Желтай, д-р Михайло Брацайко, д-р Іван Панькевич і д-р О. Баранів. Головою нарад був д-р Юрій Перевузік. Про господарський стан і про санацію центрального товариства в Ужгороді реферував о. А. Волошин, про збіркову акцію і стан Народного Фонду д-р Михайло Брацайко, д-р І. Панькевич про видавничу діяльність. В цих справах забирали ще голос д-р Іван Комаринський, п. Степан Ключурек та інж. Л. Романюк. Звіти взято до відома. Головно з радістю прийняли збори до відома вістку, що санація буде в короткім часі переведена і централю товариство зможе потім у більшій мірі присвятити себе культурним справам. Потім обговорювано організаційні справи місцевої філії та філії взагалі й оживлення праці по читальнях на селіх. Постановлено теж, щоб поширити часопис „Світло“. До удержання мають причинятися незначними місячними сумами централа й філії. Д-р М. Брацайко підніс думку, щоб з „Світла“ вже виходить як орган філії у Мукачеві, зробити оргін централі. В справі оркестру постановлено заснувати централю при матірнім товаристві в Ужгороді.

АКАДЕМІЯ В ЧЕСТЬ МАРІЇ ЗАНЬКОВЕЦЬКОЇ.

Пам'яті недавно помершої великої української артистки Марії Заньковецької влаштувала Жіноча Секція Т-ва „Просвіта“ в Ужгороді академію в Народнім Домі в Ужгороді в суботу 3. листопада ц. р. в 7. год. вечором:

Курси українознавства в „Українському Науковому Інституті“. Український Науковий Інститут у Берліні улажує і в цьому зимовому сезоні, треті з черги, регулярні курси з обсягу українознавства в німецькій мові для німців і чужинців. Цьогорічні курси, що відбуватимуться по вечорам у викладацькій залі Інституту, присвячені XIX-му століттю. Викладатимуть по годині на тиждень: 1) Доцент дипл. інж. Роман

предметах такий приготований, що міг кожної хвилини сідати до іспиту.

Та праця забирала мені увесь час і я за останні два роки мусів зректись усіх забав і приємностей. Зате мав я це незвичайне задоволення, що вже як гімназист власними силами добився повної незалежності, що міг утриматися. Тоді вже почали кристалізуватися мої давні ідеали відбувати подорожі та звиджувати світ і тепер уже зробив я початок тим, що в осіні 1877 р. поїхав на кілька днів на виставу до Львова, при чому оглянув Львів, та завідав крім вистави музей Дідуцьких, бібліотеку Оссолинських з музеєм Любомирських, Високий Замок та головні церкви. З наших замітніших річей, за якими шукав я з дуже великою цікавістю, не міг я, на жаль, нічого найти і під цим оглядом вернувся зі Львова розчарований.

Останні часи в гімназії проминули мені при великій тяжкій праці, яку завершив іспит зрілості, зложений у дні 15. липня 1878 р. під шкільним радником о. Василем Ільницьким. Мої письмени вправи й усні відповіді виклакали велике признание і задоволення цілої комісії і я згадую цей іспит не як щось прикре, або тяжке, а як день справдішнього тріумфу. Мої товариші, яких я приготував до матури, зложили всі матуру також добре; з відзначенням зложило крім мене ще трьох, а саме двох поляків та один українець, Станіслав Лучаківський, нині нотар, перед війною осілий у Коломиї.

НАЙПЕВНІША ЛЬОКАТА ГРОША У ПОЗИЧІІ РІДНОЇ ШКОЛИ. КОЖНА ПОЗИЧКА 25 ЗОЛ.

ЛОТОС
Львів, СІКІТСЬКА 21, т. 12-58
ПЕРФУМ
косметична галатерія
ГОСПОДАРСЬКІ ТОВАРИ

ТЕАТР ІМ. М. САДОВСЬКОГО.

Дня 25. м. м. відкрив театр ім. М. Садівського в Ужгороді свій сезон виставою „Наталки Полтавки“. Ролі були поділені так: В. Тесловичівна (Наталка), Чернищенко (виборний), О. Рихлова (Терпедиха), Кулаченко (возний), Шимоновський (Петро), Кирчів (Микола). Вистава пройшла з успіхом, хоч деякі виконавці ще зі сценою мало, або й зовсім небути. Публики було доволі.

ПОМЕР ГОЛОВА „ОБЩЕСТВА ДУХОВНИЧА“.

В дні 1. ц. м. помер у Севлюші в 74-ому році життя основики і досмертний голова „общества ім. А. Духновича“, архидіакон о. Євменій Сабов. „Общество Духновича“ на Закарпатті — це відповідник нашому галицькому „обществу ім. Качковського“.

Чи Ви вже зложили книжки або даток на купно доброї книжки для наших братів на заході?

3 українського культурного життя в Берліні.

Димінський про українське господарство нових часів; 2) доцент д-р Борис Крупицький про історію України в XIX. столітті; 3) проф. д-р Зенон Кузеля про сучасну українську етнографію з особливим узглядненням народніх обрядів, звичаїв і народніх поезій; 4) доцент Віктор Леонтович про історію українського державного права і 5) проф. д-р Іван Мірчук про духове життя на Україні в XIX. столітті. Виклади починаються у понеділок, дня 12. листопада.

Українознавчі виклади в „Семинарії орієнтальних мов у Берліні“. В зимовому семестрі 1934-35 йтимуть у „Семинарії орієнтальних мов при берлінській університеті такі виклади й вправи д-ра Зенона Кузеля з обсягу українознавства: 1) Початковий курс української мови (3 години тижнево), 2) Практичний курс української мови для підготовки до слухачів попередніх семестрів (3 години тижнево), 3) Вищий курс української мови (читання й пояснення творів Шевченка й Федьковича) (2 години тижнево), 4) Українська національна територія в цифрах (2 години тижнево) і 5) Німецько-українські взаємини на протязі історії (1 година тижнево). Початок викладів у віторок, 6. листопада. Треба заважити, що курси української мови тішаються значною фреквенцією й мали в зимовому семестрі понад 20, в літньому — 17 слухачів і слухачок.

Архівні розсліди доц. Б. Крупицького. В продовженні архівальних дослідів у Німеччині виїздив літом ц. р. науковий співробітник Українського Наукового Інституту доцент д-р Б. Крупицький з рамені Інституту та в прозуніні з німецьким міністерством освіти до Дрездена для розслідження актів про першу українську еміграцію в Бендерах (1711—14). Докторві Крупицькому пощастило віднайти в саксонським головним державним архіві цілий ряд нових важних матеріалів не тільки про роки 1711-1713, але й про пізніші часи. Між иншим д-р Крупицький віднайшов оригінальні листи Орлика (в українській і польській мові) з рр. 1712 (1 лист), 1713 (3 листи), 1736 (1 лист), 1739 (1 лист), універсал Орлика з 1713 р., лист полк. Самійловича з 1713 р., 7 листів прилюдного полковника Горленка з 1713 р., вазаний меморіал Орлика з 1727 року, з якого довідуюся про його зносини з папою й езугітами, меморіал російського уряду до польського в справі арештування українського емігранта Герцика (1721) два листи Войнаровської до польського уряду (1722) й багато посольських звідомань про ді-

ЦОВ ТАНКИ.

глядаючи листу патентів попав на свій ідея. Він зацікавився ближче тою справою почав вишпорити за ним у різних архівах технічних пресі. В скорому часі він написав що йому було треба і з опису патенту відрисовунок та післав його до Лондону. Це в 1914. р. Англійці вхопились за цю ідею і в тому часі перевели її в життя. Також оми цуський полковник, будучи на фронті, почав саму ідею, пригадавши собі руські танки, які раз бачив в Англії підчас якихось днів. Зовсім окремо почалися експерименти танками в Англії і Франції. Конструкції та досить довго, бо аж в 1917. р. збудували більше позиточний для польової служби. Винахід цей був одним з тих чинників, що шили світову війну. Рівном і назву танк, дієвності означає "добрик", придумано ново в Англії. Нові машини веали на фронті ком, щоб ворожа розвідка не підгаділа. Онували їх в скрині, подібні до водових тин говорено всім, що це везуть танки. Власі а назва танк та дістала право громадянства в світових мвах. Ідея австрійського поруч Бурштина припечатала долю австрійського меньшого фронту у світовій війні.

Білі зуби: **Odol** — лапта до зубів

За замах на А. Гумена і вбивство поліційного агента Яцини.

Чергова велика судова розправа С. У. К. у Львові.

ДОКІНЧЕННЯ ПЕРШОГО ДНЯ РОЗПРАВИ.

В понеділок в год. 7-йй вечором почав зі-
судати підс. Лев Стойкевич, який не призна-
ється до вини. Ніяких приказів не передавав ні-
кому у Жовкві. У 1933 р. їхав зі Львова до Жов-
кви і по дорозі стрінувся з Касарабом. Тоді
мав при собі нелегальні видання ОУН. Підс. Ка-
сараб заявив, що є членом ОУН. Підсудний від-
повів йому, що до ОУН не належить. По пово-
роті до Львова дістав лист, щоб зайшов на вул.
Красеєвського. І там довівся, що має переда-
ти нелегальні видання до Жовкви. Був на ін-
структорським курсі з підс. Гапапацем і Каса-
рабом, але не довше як годину. По конфронта-
ції з підс. Мир. Богуном та Ів. Микитюком ка-
же, що оба ці підсудні викладали на курсі. На
питання предсідника каже, що "Чорний" це
підс. Матла. На питання обор. д-ра Ганкевича
каже, що сидів чотири дні в темниці, де була
вола, на що жалувався перед суддею. Конфрон-
тація відбулася перед слідчим суддею так, що
підс. Богуни тільки перейшов через кімнату.

Підс. Іван Микитюк не признається до ви-
ни. Нікого з підсудних не знає. До ОУН не на-
лежав.

Підс. Мирон Богуни заявляє, що до ОУН не
належав, ні на курсі не викладав. Підс. Гапапац
підтримує свої зізнання і запевняє, що підс. Бо-
гуни так викладав на курсі. Підс. Богуни каже,
що підчас конфронтації не бачив взагалі підс.
Стойкевича.

Підс. Юрій Малиновський до вини не по-
купається. До ОУН не належав. З підс. Касара-
бом працював на культурно-освітнім полі, у чи-
танні "Просвіти" в Жовкві. Підс. Касараб за-
певняє, що саме підс. Малиновський втягнув
його до ОУН.

Підс. Семен Васечко до вини не признаєть-
ся. До ОУН не належав і не стріляв теж до Ан-
тона Гумена.

Обор. д-р В. Сваросольський вносить допу-
стити акти міського городского суду на висві-
тлення обставини, що підс. Богуни 27. і 29. січня
ц. р. заступав перед судом і тому не міг викла-
дати на інструкторським курсі ОУН. Прокура-
тор спротивився цьому внескові.

В год. 9.15 вечором закінчили переслухува-
ти підсудних і предсідник перервав розправу
до віткірки, 9. год. рано.

ДРУГИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ

У віторок, другому дні розправи, зізнава-
ли вже свідки. Як перший зізнавав

св. Антін Гумен, 37 літ, приватний урядо-
вець і кооператор. Зізнавав без присяги. Опо-
відав про замах на нього вночі з 1. на 2. липня
ц. р. Свідок вернувся по виставі "Запорожець
за Дунаєм" до хати. В хвилині, коли розбирав-
ся, впали два стріли і свідок тяжко ранений по-
валився на землю. При вході на виставу побачив
підс. Касараба, який прошив його гострим
поглядом. І цей зір вбився свідкові в тямку. На-
світліше відносини між ним і громадянством.
Каже, що проти нього повели завзяту акцію оо.
Василяни з хвилиною, коли приступили до о-
судження Катлицької Акції. Чернець о. Трух
вдбув зі свідком декілька конференцій і нама-
гався перетягнути його безуспішно до Като-
лицької Акції тому, що свідок — як він уявсь
час запевняє — користувався між селянством
великою популярністю. Через те оо. Василяни
стали закладати кооперативні не на кооперати-
вних засадах, але ця їхня акція провалювалася. Пі-
сля того використано живий тоді і поширений
націоналізм і про свідка стали поширювати на-
клепи, що є комуністом. У пресі, головню в "Но-

Національну свідомість ширить українська
книжка і преса, тому жертвуйте латки на купно
книжок для наших братів на заході.

вому Часі", стали появлятися неправдиві допи-
си про свідка, що він комуніст. З підсудних
знав Гапапаца, Касараба, Малиновського і Ку-
ликівця, якого бачив тільки кілька разів. Інших
підсудних взагалі не знав.

Свідство в справі замаху на нього від —
каже свідок — поліційний агент Яцини.

ДИСКУСІЯ ДОВКОЛА СИТУАЦІЙНОГО ПЛАНУ.

Прокуратор предложив трибуналові ситу-
аційний план, де виконано замах на свідка. О-
бор. д-р С. Шухевич протривав, щоб показу-
вати цей план свідкові, бо його не було в актах.
Крім того ставить внесок, щоб трибунал зі суд-
дями присягали поїхав до Жовкви і на місці
ще раз переслухав свідка.

ДАЛЬШІ ЗІЗНАННЯ СВИДКА.

Свідок Гумен каже, що стріли до нього
впали коло год. 12.15 вночі з 1. на 2. липня ц. р.
Най запит обор. д-ра С. Шевчука каже, що кан-
дидував на посла до союму з листи Української
Партії Праці. Одночасно запевняє, що це не бу-
ла комуністична листа.

Св. Стефан Чурий, римо-кат., возний окру-
жного суду у Львові, без присяги оповідає про
замах на Гумена, бо критичного дня був у Жов-
кві. Справників не бачив, чув тільки відгомін
стрілів. Чув теж відгомін кроків утікаючого
мужчини, мабуть справника.

Св. Антін Канер, без присяги зізнає, що два
дні перед замахом на Гумена бачив двох муж-
чин, які підійшли коло год. 10-ої під хату Гуме-
на і заглядали крізь вікно. Один був вищого
росту і в пупках, другий нижчий. Опісля пере-
йшли, незважаючи свідком, скорим кроком і по-
бігли на вул. Середню.

Св. Константин Малиновський, батько підс.
Малиновського, користує з постанов закону і
не зізнає.

Св. Анеля Кукла, римо-кат., без присяги зі-
знає, що в дні вбивства поліційного агента Я-
цини бачила утікаючого мужчину, мабуть убив-
ника. Підс. Куликівця не пізнає.

Св. Марія Кукла, римо-кат., 22-літня міщан-
ка, без присяги зізнає те саме, що її сестра Ан-
еля.

Св. Аделя Кузиківна, без присяги зізнає, що
бачила невідомого мужчину в яснім плащі і тем-
нім капелюсі того вечора, коли вбито Яцину.
Зрештою нічого більше не згаде.

Св. Грицько Борис, 31-літній селянин, гр-
кат., без присяги зізнає, що в дні вбивства Яци-
ни бачив утікаючого мужчину в яснім плащі та
темнім капелюсі.

Св. Леопольд Голубинський, римо-кат., без
присяги зізнає, що чув стріли до Яцини, до яко-
го підбіг і хусточкою заткнув кров. Убивни-
ка бачив тільки в яснім плащі.

Св. Іван Тимків (арештований і сидить в
судових арештах в Жовкві), гр-кат., робітник,
без присяги зізнає, що свого ясного плаща не
позичав підс. Грицькові Куликівцеві. Зрештою
нічого більше не знає. Підс. Г. Куликівцеві об-
стає при своїх зізнаннях, що св. Тимків поз-
чав йому плаща. Тому відчитано зізнання того
свідка, заочні у слідчого судді.

Вкінці на питання прокуратора свідок ка-
же, що підс. Куликівцеві просив у нього плаща
і тому позичив йому.

Св. Ганя Білан, 19-літня міщанка, гр-кат.,
без присяги зізнає, що критичного дня бачила
Яцину на дитячій виставі у Народнім Домі. Стрі-
лу не чула. Не бачила теж убивника Яцини.

Св. Ян Вартальський, командант поліційної
станції в Жовкві, римо-кат., без присяги зізнає
тільки про вбивство Яцини. Підтримує в ціло-
сті акт обвинувачення.

Св. Олександр Герц, римо-кат., 48 літ, ко-
мандант повітової поліції у Жовкві, зізнає теж
про вбивство Яцини і замах на А. Гумена згідно
з актом обвинувачення.

Пам'яті Остапа Постригача.

В дні 31. жовтня ц. р. помер в Тернополі в 55.
р. життя після довгої і важкої недуги видний та
мужественний громадянський діяч і адвокат —
Остап Постригач. Уроженець Тернополя (ур.
1871 р.) походив з найстаршої поруч Кордубів.
Чуботих і Чумаків тернопільської міщанської ро-
дини, яка ще перед трьома сотнями літ видала
своїм себе священників-парохів Тернополя, з ко-
рих дехто похований на церковному майдані біля
парохіальної церкви при вул. Руській в Тер-
нополі.

Пок. О. Постригач скінчив в 1890 р. гімназію
в Тернополі і ще як гімназист брав живу участь
у тодішніх гуртках української молоді, що мали
давню українську традицію ще в часів Горбаче-
вських, Полюя, Евг. Олександровича, Евг. Левиць-
кого та інших, пізніших наважмітвіших наших
громадян.

По maturi записався на права у львівському
університеті, ааробляючи рівночасно на прожиток
фрезу як синер і соліциатор, опісля як конци-
ліат в адвокатській канцелярії пок. д-ра Чика-
лика. Ассентувавшись у часі університетських
студій, відбув однорічну військову службу в Ти-
нолі при полку тирольських цісарських стріль-
ців (кавалерії). Був рухливою вдачі і всеціло
віддав себе організаційній праці у різних това-
риствах і установах. Як більшість інтелігентів-
тернопільців тих часів, причислявся до ради-
кальної партії, але потім покинув цю партію та
перейшов до трудової партії, — а опісля до
УНДО. Брав дуже діяльну участь в агітації за
виборчою реформою до віденського парламенту
в 1905 і 1906 рр., а відтак при парламентарних
виборах в 1907, 1911 та при соймових виборах
в 1908 р. Працював теж довгий час при видав-
ничій двотижневці "Подільський Голос" в Тер-
нополі, займаючися при цьому і сіновою органі-
зацією на Поділлі. Промовляв на сотнях віч і
зборів, працюючи рівночасно у видавцях-радах
різних тернопільських українських товариств і
громад. Після своє життя виявив тісно зі своїм
рідним містом, за винятком короткого часу

безпосередньо перед світовою війною, коли то
проживав у Теребовлі як кандидат адвокатури.

Як старшина тирольських цісарських стріль-
ців був цілий час війни на італійському фронті,
де при розвалі Австро-Угорщини дістався до
італійського полону. З неволі вернувся шоймо лі-
том 1920 р. фізично вже зломаний. Мучила його
важка недуга задку (астма) і Покинувши вже ні-
коли після війни не прийшов до здоров'я. Маю-
чи жінку і трое дітей мусів важко заробляти на
прожиток, короткий час в канцелярії свого
швагра д-ра І. Калина, а опісля цілий ряд літ як
адвокатський кандидат в канцелярії д-ра От.
Барана. Самостійним адвокатом отав шоймо не-
давно в часі господарської крути, коли забрало
йому в долатку життєвих сил. Взагалі матеріаль-
ного гаразду не мав Покинувши ніколи і цілий
свій вік до гробової дошки мусів боротися з труд-
нощами і супротивностями.

Як сказав, пок. Остап Постригач був дуже
активним українським громадянином, працюючи
безкорисно у різних товариствах і установах.
Був довголітнім виділовим і секретарем "Міщан-
ського Брацтва", кількразом членом виділу
філії "Просвіти", членом старшини "Сокола",
членом надарної ради і головою "Українського
Банку Кооперативного", членом Повітового На-
роднього Комітету УНДО і якийсь час його голо-
вою, — словом був присутній всюди, де треба бу-
ло приділити своїй праці.

В сіру, дошову, холодну, осінню днину 2. ли-
стопада ц. р. відбулися похорони Покинутого. Оіра
і непривітна була днина, як сіре і непривітне
було ціле його життя. Похорони вело шістьох свя-
щенників від проводом о. крил. Воа. Громиць-
кого; співав хор "Бояна" і грала духовна оркестра
"Міщанського Брацтва". З пороги домішки цього
товариства попрощав Покинутого пок. д-р От. Ба-
ран від Центрального Комітету УНДО та місце-
вих українських товариств і установ, окрема
тих, де працював пок. Остап Постригач, а на
цивнтарі пок. д-р Пазика від місцевих адво-
катів.

14 Д Е Ш Е В И Х Д Н І В
30% знижка ціни на всілякі благодатні і
вогняні товари у фірмі Галицький
Магазин Новин Львів — вул. Галицька ч. 15.

З друкарні Вия. Спідки „Піло“, Львів, Ринка №

Фільм зроблена на основі відомої пєси Італійського драматурга Даріа Нікодемі, що померлишого місяця. Таке собі мале дівчатко, що розносить по домах бібля з пральні та залюблюється у збанкрутованому директорові банку, називається „Скампольо“, що означає „казитик“, „покидьок“. Маємо зворушливу сцену, коли така беззахисна дівчинка продає у золотаря свій єдиний скарб: найдені золоті шпильки, на те щоб заплатити за колишнього багатиря... речунок у пральні. Назвагал історійка дуже симпатична, хоч і примітивна, та місцями дуже дотепна. Головну роль грає Доллі Гас, відома з фільми „Команда серцець“ і Павло Геобісен, нічого ніз часу мило підписує.

(ет.)

Літературний куток.

СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЯ.

Совітське державне видавництво приготувало два нові видання „Слова о полку Ігоря“. Одно буде фототипічною репродукцією рукопису в усіх можливих відмінах, а друге міститиме два нові переклади: один метричний Шеринського, другий прозовий Шамбінага.

ШЕКСПІР У ПАРИЖІ.

Шекспір не має великого успіху перед париською публікою, що воліє свого Кореня та Расіна, а ще більше легкі комедії. А проте саме догорищний театральний сезон ствердив, що Шекспір зі своїм „Коріоланом“ і „Королем Ліром“ у державному театрі мав великий успіх, хоча обі ці пєси належать до дуже поважних. Був випадок, що за один вечір „Коріолана“ записували 32.000 фр. Зате, коли приїхав до Парижа славний німецький режисер Барновський з пєсою „Як вим до вподоби“, касовий його успіх був катастрофічний. Критика похвалила дуже виведення пєси, а проте публіка поставилась до неї байдуже. Був такий тєфінт, що артисти не дістали гажі і згодились грати якийсь час безплатно. Режисер мусів писати за грішину до Берліна.

Як не можете спокійно спати — то підпишіть позичку Рідній Школі на суму 25 зол.

КАРДУЧЧІ НА ДЕРЖАВНИЙ КОШТ

Офіційний італ. державний денник повідомляє, що всі твори великого поета Джозує Кардуччі будуть видруковані як „національне видання“.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР-АЛЬМАНАХ „ЧЕРВОНОГО КАЛЕНДАР“ НА 1935 РІК. Львів, 1934 В-во „Чеснова Катина“. Зміст: І. Календарна частина. ІІ. Альманах. Українське військо і його традиції. Д-р І. Іванець: Пресова квітира УСС. Мих. Лешій: Перші кроки. Оз. Степанів: З воєнних усмішок. Л. Гранічки: Стрелецька дивація. О. Думін: Стрелецький суд. Д. Палів: Жмуть спокійні д-р Н. Гіоняк: Кім УСС. Д. Луїнінович: Не поїмає у росто. О. Залевський: Картина з війни. Д-р Л. Макарушка: Фрагменти з чортівської офензиви. В. Левинський: Два фрагменти. І. Іванець: Під Гудилом. С. Мисик: Під Монастирськими. Віт. Юрченко: Пана. Ю. Шквиредяк: Передвісники хоружого Марчука. М. Кочегар: III-й військовий від'їз у Київ. А. Марушенко-Богданівський: Українська частина у російській армії. Р. Ф.: З останніх боїв Р. С.: Осінь 1918 р. на Харківщині. С. Фешук: З воєнних переживань. Т. Л.: Зі сномнів.

ЖУРНАЛИ.

„КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО“. Рік IX. ч. 11. Львів, листопад 1934. По ілюстрований місячник, орган кращого молочарського Союзу „Маслосоюз“.

„КАМЕНЯРИ“, місячник. X. 11. Львів, листопад 1934.

„ПЛАСТУН“, часопис пластової молоді ч. 7. 1. XI. 1934. Орган українських видавців Союзу Пластунів. Підкарп. Русь.

„ВІСНИК“, місячник літератур. науки, мистецтва й громадського життя. Кн. XI. Львів, листопад 1934. Зміст: Юрій Клен: Осінні рядки. З європейської поезії: Морас: Станси. — Леконт де Лак: Весняні буття. Аделаїда Кренсі: Тойшя. Ли-тошова ліч. Цересторога. Ростислав Євдок: Ніч у Фудуї. Анже. Наталія Озареківна-Кобоніська у своїх запомінках: Кітєратурно-критичного Гуляй-Поля. В. Чагарин: Подіа народу. Учасник: Другий міжнародний від Савєтін у Варшаві. Бібліографія. Від Адміністрації.

„РІДНА МОВА“, науково-популярний місячник. Рік II. ч. 11 (23). Варшава, листопад 1934. Зміст: І. О. гієнко: Пєсакімо своєю літературною мовою! Про „Гуртєн пєсакімо рідної мови“ (Статут Із). П. Коніоніська: Мєдуги мови, Іванія. І. Огієнко: Історія української літературної мови. П.: Пам'ятки літературної мови на землях українських мови в Канаді. „Мовний порадник“ змєнопис академічний, а не білшовицький. 4: 36 жєд, а не абжєд. З. Лєсько: Пєкуча справа. Яє писати українськє вимєня й прїзвища в метриках. І. Огієнко: Шєвченєвова мова: Голоси: звуки Шєвченєвової мови. о. Ю. Кміт: Термінологія тїацького приладдя. Життя сїм. М. Прїйяк: Лємківський словничок. З. Лєсько, Л. Крїп'якевич. І. Васильшко, о. Ю. Кміт: Замїтєлєвє окремі слова. Чистота й правдивість української мови. відповідь на запитання наших Читачів. Лєсько: Пєсакімо рідної мови. Розділ для самовчєня і дїтєй. „Рідне Слово“. Початкова граматика укр. літературної мови.

„PŁOMYK“, tygodnik dla dzieci i młodzieży. Rok 19. № 12.

„PŁOMYCZEK“, tygodnik dla młodszych dzieci. Rok 19. Tom I + 12.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення печатати на відомостях

Театри.

Великий Міський Театр.
Середа, 7. XI. год. 7:30 веч. „Чоловік із чоловіком“.
Четвер, 8. XI. год. 3:30 поп. „Маленький тєтєу“. Театр для дїтєй.
Четвер, 8. XI. год. 7:30 веч. „Чоловік і надчоловік“.

Театр Різноманитностей.
Середа, 7. XI. год. 7:30 веч. Даніа хор.
Четвер, 8. XI. год. 8:30 веч. Даніа хор.
Концертне Бюро Тїрка:
Середа, 7. XI. В. Пшїгода у Перемишлї.

Кін.

АПОЛЬО: „Нуждарі“ (Вїктора Гїго).
АТЛАНТИК: „Вїва Вїзла“.
ВАНДА: „Нїч у Каїрі“, „Двадцятьчотири години“.
ГРАЖИНА: „Чар вїденського вадєса“.
КАСІНО: „Любовні мріє“ з Рїшардом Таллером.
КОЛІСЕЙ: „Грішники“ і ревіа мистецтвий чалєндж.
КОПЕРНИК: „Нана“ (на осн. Е. Золя). Крім того: колїрова гротеска та найновїший Тїжневїх Парамавїту.
МАРУСЕНЬКА: „Нана“ (на осн. Е. Золя) і ревіа: „Прогїбїція шадїє“.
МІРАЖ: „Нїбєлунгі“.
МУЗА: „Кїт і скрипка“, „Кохавє, любїть, шанєу“.
ПАЛАС: „Сняжпольо“ (Доллі Гас).
ПАН: „Присуд життя“ і ревіа.
ПАСАЖ: „Пїгоди мандрівників“ (Вїїм Десмонд) і ревіа: „Гранда над Рїо Гранде“.
РАЙ: „Чи Люцина пє дївчина“.
СВІТ: „Ганка очі чорні“ та пїганський хор.
СОНЦЕ: „Пїднєбєсні лїцарї“, ревіа: „Осїнні манєври“.
СТИЛЄВЕ: „Князь Аркадіє“ і ревіа.
УТІКА: „Буря на свїтанку“ та ревіа.
ХІМЕРА: „Із Експєзїції цїдує“ (Джан. Гейнор, Алрі Гара).

Ширїть наш часопис!

Закордонне радіо.

Середа, 7. листопада 1934.
Вїдєнь (506,8) 12:00, 22:15 Концерт, 15:20 Для дїтєй, 17:10 Сучасна музика, спів, 20:05 „Югендфрїєндє“ ком. Фузль, Братислава (398,8) 16:45 Для дїтєй, 21:00 Театр. вечір, Брно (325,4) 21:05 „Початок романсу“ оп. Яначєка, Прага (470,2) 10:15 11:05 Салон. муз. 20:35 Фортепїя, Париж (164,8) 13:15 Концерт, 21:00 „Фра Дїавольо“ оп. Обєра, Рїга (514,6) 16:10 Лотїський пієні, 19:15 „Княжна чарлєша“ оп. Калєана, Берлін (356,7) 18:30 Спїв, музика,

22:00 Бєлєтова музика, Кенїгсвустєргавєн (1571) 15:15 Дїтїчі пієсоньки, 19:00 Фортепїя, Лїпшїц (382,2) 20:10 Соната на форт. Бєтєвєна, Будапєшт (550,5) 17:30 Флєт, 19:30 „Банх ван“ оп. Ерєдєя, Мїлїано (363,6) 11:30 Тріо, 17:10 Камер. музика, Рим (420,8) 20:45 „Мадам Батєрфлїй“.

Четвер, 8. листопада 1934.

Вїдєнь (506,8) 12:00 Концерт, 17:30 Пієні й арї, 22:30 Органові твори Баха, Братислава (398,8) 12:40 Вїйськ. орх., Прага (470,2) 11:05 Салон. музика, Париж (164,8) 13:00 Концерт, Берлін (356,7) 16:00 Популярна музика, 19:00 Камер. музика, спів, 20:10 Рєгєроні твори, 22:45 Мопартонї тїа, Гамбург (331,9) 22:00 Пієні, пієсоньки, Гайльсбєрг (291) 20:40 Нар. пієні Кєнгсвустєргавєн (1571) 15:15 Театрїк для дїтєй, Будапєшт (550,5) 19:00 Спїв, пїг. музика, 22:40 Фортепїя, Мїлїано (363,6) 11:30 Орхєстра, 20:45 „Продана нарєчєна“ оп. Сметанї, Рим (420,8) 17:00 Вок.-інстр. концерт.

Оголошуйтеся в найстаршій укр. щоденнику „ДІЛО“!

Львівське радіо.

Середа, 7. листопада 1934.
6:45 Ранїшня аудїція, 7:50, 22:00 Реклєж. концерт, 11:57 Сїгнал часу, 12:03 Мєтєоролєог. вїстїк, 12:05 Огладє прєси, 12:10 Концерт, 13:00 Полудн. денник, 13:05 Гр. пїа. (сп. Е. Бандровська та Флєта), 13:30 Експорт, 15:35 Бїржа, 15:45 Пїть хв. вїтоу від моря, 15:50 Оєт. пєдгогїчїї виданїя, 16:00 Концерт, 16:45 Хвалїняа пїтанїя, 17:00 Скрїпка, 17:25 Пєнсїонати, табори, колїонї, 17:35 Пієні (Вєнгїїновська) в супрє. форт., 17:50 Спорт порадїкї, 18:00 Стєнографїя, 18:15 Лєгка 2-форт. музика, 18:35 Тїорї на саксофон і супр. фортепїяну (гр. пїа.), 18:45 З капїталїстїчної та совїтської гєсподарїя, 19:00 Концерт муж. хору, 19:20 Балачка: Столарські роботи, 19:30 Лєгкі пієсоньки (Ол. Далє, сопр.) в супр. форт., 19:50 Спортівї вїстїк, 20:00 Концерт (спїв, муз.), 20:45 Вєч. денник, 20:55 Як працюємо, 21:00 Шопєнівський концерт, 21:30 Відч. у пїм. мовї „Небожєська кожєдїя, як архїтївїр свїт. літературї“, 21:40 К. Шїмаловський: ІІ. Снїчковїй квартєт, 22:15, 23:05 Танк. музика.

Чєтвєр, 8. листопада 1934.

6:45 Ранїшня аудїція, 7:50, 22:00 Реклєж. концерт, 9:40 Трансє. богослужєня з Волєської цєркїя у Львовї, 11:57 Сїгн. часу, 12:03 Мєтєоролєог. вїстїк, 12:05 Огладє прєси, 12:10, 13:10 Муз. порадїк, 13:00 Полудн. денник, 13:05 З рїзїку праці, 15:30 Експорт, 15:35 Бїржа, 15:45 Салон. музика, 16:45 Лєкцїя фр. мови, 17:00 Театр Улїя: „Марїя Стюарт“ траг. Фр. Шїлєра, 17:50 Лїстї та програмї, 18:00 Сїльва рєрєу, театр. реперт., 18:05

Театр. фїлєтєон, 18:15 Фр. Шубєрт: Форт. трїо Б-дур, 18:45 Літер. фїлєт.: Шчє читати (лірика), 19:00 Спїв (Алє. Дїяї, тєпор) у супр. фортепїяну, 19:20 Актуальний фїлєтєон, 19:30 Пієсоньки Мор. Шєвалїє (гр. пїа.), 19:50, 19:56 Спорт. вїстїк, 20:00 Рєвіа орхєстри, 20:45 Вєч. денник, 20:55 Як працюємо, 21:00 Сїмф. концерт (Аргєвська, снїв), 21:45 Відч.: Душа Европї й Азїї, 22:15 Друга лєкцїя танку, 22:35, 23:05 Лєгка й танк. музика, 22:45 Рєдіа польської муз. т-ва в історїї польської муз. културї.

БІРЖА. ГРОШІ.

Долєр у Львовї у приватїних оборєтах 5,28 зол.
У Варшавї булї такі курсї: Лондон 26:44, Париж 34:90-50, Берлін 213:25, Цїрїх 172:48, Амстєрдам 358:90, Прага 22:12, Ітазія 45:34, Нїюїрє кабєль 5:30 1/8, Нїюїрє чєкї 5:29 7/8.
Золото: Долєри 8:91-8:93, Франкї фр. 34:30-34:60, Дукатї 81:70-82:20, Коронї 35:80-36:30, Рублї 45:50-46:30.
Срїблє: Коронї 0:30, рублї 1:20, флєрєні 0:70.

ШНІ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ повїдомлє, що в днї 4-го листопада ц. р. коопєратївам платїва за: лєшко Львів.
1 кг. масла десєрового 2:10 зол.
1 л. молєна 0:14 „
1 л. сметанї 0:60 „
1 к. вєць 4:00-4:10 „
Пастєрїзованє молєко з доставєю до дому у Львовї 1 лїтра 22 сот.
Тєндєнція на масло і сметану слаба, на молєко сїльна, на яїцї вїшїхлєва.

Маслосоюз повїдомлє, що від 2-го до 10-го листопада ц. р. влєжно купує тїаькї індїкї та пїантарї. Нїякої ішїої пїтїї не прїймає. Почавши від 5. листопада ц. р. платїть своїм доставлїям за 1 кг. живїої нагї пїтїї, лєшко подївїра платїжєвїкї „М. С.“ у Львовї (вул. Б. Глєвцького 23) Пїантарї 1 кл. за 1 кг. 1:25 зол.
„ II „ 1:00 „
Індїкї I „ 1:10 „
„ II „ 0:80 „

Поминальнє Богослужєня

в роковини смєртї бл. п.

Д-ра Володїмїра Охрїмовїча

вїдбудєтьсє в чєтвєр, днї 8-го листопада в год. 12-їй у Успєнський цєркїї у Львовї.

ОГОЛОШЕННЯ

НА ПРОДАЖ, найкращє сїмєдї, 40 л. старєго лїса, 90 м. орїного і дуа, в одїїх куснї. Фїлєварєк: Новїй Дайр, Сєлєська п. Хорєсїнїя. 519 1-2

Взуття всїяго рєдє поручає фїрма Чорнїй і Бєряк Львів, ул. Руська 3. Лєщєтарський вїжє 4-? від 24 зол.

Велика знижка цін

видань Видавничої Спїлки „Дїло“

Евген Чикаленко:	Спогади	ціна	пересїлка
Частина I, II, III.		4:50 зол.	0:50
Окрема частина по зол 1:50			
Ст. Левинський:	З якогось дому	1:50	0:25
М. Рудницький:	Мій ідею і формою	1:50	0:50
Е. Бронте:	Буревісник, переклад М. Рудницький	1:50	0:50
Проспер Мерме:	Блакитна кімната та інші оповідання, переклад асїль Софронїа	0:95	0:25
Альфєнс Додє	Маціцький, із французької мови переклад М. Рудницький	1:00	0:50
Володїмїр Островський:	Смїх землі	0:80	0:15
Мїкола Матїя Мєльнїк:	Крізь дїм і згар	0:50	0:15
Гордїй Брасєн:	Бєзпутьї	0:50	0:15
Мїхайло Возняк:	Шєвченко і княжїя Рєпїїна	0:80	0:15
Мїхайло Возняк:	Вєлєй і Конїсїнїя	0:50	0:15
Др. Ст. Баран:	Новїй самоуправнїй Закон	0:80	0:15

Дїстатї можна у Видавнїчїї Спїлцї „Дїло“ Львів, Рїнок 10 або в кнїгарнї „ПРОСВІТА“, Львів, вул. Руська ч. 1.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенєві шпальти.

1 мж. одношпальтовий або його мїсце в рубрїцї оголошенєв 30д. 0:35
одношпальтовий в тексті і новїнках на першїй сторїнцї 0:60 0:80

Дрібнї оголошенїя від слова: матрїмонїальнї і приват. корєспондєнцї по 30д. 0:15
купно, продаж, вїнаєм і т. п. 0:10
шукаючі працї 0:07
слова товстїм друком подвїїлно.

Остання сторїнка 1/1 30д. 4:50-
1/2 2:50-
1/4 1:30-
1/8 70-